Ysa. lxi. dicit spr̃ dñ̃ sup me eo q̃ unxe
rit me. et p̃. Vt gsolarer oēs lugētes
quō g̃ hz spm̃ sm̃ qui gsolator dicit
et quos unxit fecit gsolatores aliorū.
qui de subditorz nō curat gsolacione.
Et notāndū q̃ ex defū hui⁹modi gsolacōis
multa mala solēt accidere ī subditis.
Primēdū enim ppt̃ hoc ducūt vitā ī ama
ritudinē. Treni p̃. Idcirco ego plorās
et oculi meus deducēs aquā q̃a lōge
fuit a me cōsolator. Primēdū diminu
tū bona cōsueta. Treni p̃. Deposita
est vehemēter nō hēns cōsolatorem
qd̃ fit q̃n aīa ppt̃ defm̃ cōsolatoris cadit
a bonis q̃ fruebat aīa. Primēdū fiat va
cillare ēta statū mūdi et suū mutādū
et ideo ēdiuersos d̃. Act. xv. Judas et Silas
cū essent ppt̃ē gsolati sūt fidēs et gfir
mauerūt. vbi ppōnit gsolacio gfirma
tōm. q̃ cōsolacio gfirmat. Primēdū
fiat deficere ī labore. ppt̃ qd̃ dñs dedit
māna laborātib̄ ī deserto ne deficerēt. et ideo dicit aplūs. Phil. iiij. Oīa
possū ī eo q̃ me gfortat. Item mēdū
fiat cadere ī desperacōnē. et ideo dicit
aplūs. Cor. ij. Cōsolemīnī eū q̃ hyoī ē
ne forte habūdiōre ēstica absor
beatur. Primēdū fiat ēnua gape gtra
platū ut rebelliones ul' alia huiōi.
Ex. xv. de robam Ry. xvi. a quo recessit
isl' et rebellauit ppetuo. q̃ non ē ei
locuty lenia unxtā gsilū senū sz dura
uit gsilū iuuenū. Ita q̃ tot mala
sequūt ex defū cōsolacōnis ī subdi
tis. multū ptinet ad platū gsolacōē
hō opam dare. Possūt at ad hm̃ multa
īuēire exēpla ppmo. exemplū dei. q̃
aplūs vocat deū tota q̃ cōsolacōnis.
Corin. p̃. q̃ gsolatur nos ī oī tribula
cōne nrā. Lxx. exēplū ā geli. de quo
Zach. p̃. Rñdit dñs ā gelo q̃ loqbat
ēbatōna et cōsolatōia. ā scilicz dixit
angelis. Lxx. exēpla bonōr virōrū.
et hēc multa. Job sicut dicit xxix. ei q̃
dem cū sederet q̃si rex cōstante se ex
ercitu. erat tū merentū cōsolator.
Thob̄ sicut d̃ eiusdē p̃. cotidie pge
bat ad gnacōnē suā et gsolabat
sed aplūs absens mittebat thōthēi.
ut gsolarēt corda discipulōr sicut pz
Ephe. vi. et Col. iiij. Secūdo ītātē pt
et tebz officiū. plati est eū exercere
ēta subditos affirmātib̄. Vñ beat.
ad platū. Discite mrēb̄ subditorū
vob̄ esse nō dnōs. Platis autē est
de filiorū gsolacōne esse sollicitum. et
ideo pg pdcōm ūbū dicit idem sancti
māsuescite pōite ferītatē. pduate v
bera pectora lacte pīguescīt. suspē
dite verbera nō cibo īnrigescīt. si
spuales estis īstruite ī spū lenitatis.
que mater ē vbera hz et non vacua.
nec cessat ē vbere gpassionis exprime
lac cōsolacōnis. Videas eā si quem
forte deprehenderit forte deprīcēdē cō
cussū. et ideo turbatū tristemq̃ et
pusillānimē frīū quō cōdolet mulcet
plāgit gsolat. quot argumēta pe
tatis reput quibq̃ erigat desolatū.
et ītō dicit Ysa. xlviij. ad vbera po
tabimīī et sicp̃ genua blādiēt vobis
quō sicut mater blādiat ita gsola
bor vob̄. mr̄ siquīt ut cōsolet filū
nō dat ei pomū modo cātat. nō
dat ei vbera. modo sup genua blā
diē. et sīlia excogitat quecūq̃ pūt
filū cōsolari. sic igit̄ facendū est
plato officiū mrīs īstīti. Terrō ta
tari pūt frā mūdana. Ry. x. legit
q̃ dauid misit seruos suos ad amō
regē filiōr amon ut gsolarent eū
sup prūb intertu. Job ij. legitur q̃
trēs āīa iob q̃ dicunt thoiegēs ve
nerūt singuli de locis suis ut pue
cōsolarent iob. Joh. xi. legit q̃ multi
udei venerūt ad mariā et martha
ut gsolarēt eas de frē suo. Hūsmōdi
sollicitī fuerūt de gsolacōē desolato
rū quorū curā non habebāt q̃ vel
miserūt ul' vērūt aliūde ad hoc q̃
ta crudelitas est si ille qui curā hz
alicuī desolati. et eū corā se vidēt
cotidie non hz curā de cōsolando
ipm̃. bene ergo dicit augē plato
ut gsolet sed quos pusillānimes aut.

De pusillānimitate. Ca. C. lxxviij.

Ira qd̃ notāndū est q̃ vocent pu
sillānimes. et q̃re spāliē dicunt
cōsolandi. et de hīs q̃ pūt valē ad cō
solacōnē eorū. Notāndū est q̃ sed m
plīos magnānimis est vnty int audā
cīā et timiditatē. vñ sicut temeri
tas audacie ex aī magnitudīe pue
nit. ita pusillānimitas ex aī pūitate.
potest eū dici pusillānimitas timor
īmoderatus ex aī pūitate procedens.
Porro ista pusillānimitas fācit ī dñ
estimāre de ir q̃ non est pcīū q̃ s. pcīū
sicut accidit ī multis religiosis maxi
mē ī pncipio gūsionis sue q̃ ī multis
estimāt pcīū esse. vbi nō est sicē diues
timīdus. qui q̃n videt pauperem estimat
furē. q̃n videt diuītē estimat pdōnē
et cū sit par īsidias suspicat. Pōs illic
trepidauerē tīore vbi nō erat tīor.
Interdū fācit timere q̃ vē nō sunt ti
mēda. licet hm̃ effigiem timenda.
ut adūsitates et verba hoīm et hyoī
sicut pueri timēt larvas. q̃ vere nō
sūt timende. Berñ. Timēt q̃ nō oz.
Primēdū rem timenda fācit minus tīē
re. ut pīcula sicut accidit quibq̃ dā
qui ī mari gtinue timēt. et minus.
isti sūt qui sencētes cēptacōēs et pī
cula mūdi clamāt dicētes. dñe salua
nos ppm̃. quos dñs repēndēs de
minuta timiditate dicit. Qd timidi
estis modice fidei. Matth. viij. Primēdū
rethit ab ītgressione ardui. Berñ.
Pusillānimis ab agressione fuī labo
ris victy nō telo sz tuba psternitur.
Primēdū ardua ēchoata fācit diminuē
ex diffidēcia gsūmacōnis. Ec. xlvi.
Iudi pauīdē terga vertentes qd̃ fit
cū ex timiditate recedit quis ab ali
quo laboriosō ope. au cōsūmando
debebant īcendere. et sic patet q̃ dicī
tur pusillānimes. Circa gsolacōnē
istōr notāndū q̃ dām sūt passiones
forīsice. ut in mēbris exterioribus q̃dā
vō ītrīsice. ut ī īnōribus q̃ et talis ē pu
sillānimitas. Deut. iij. Hostis vastā
bit eos gladio et īrīs pauōr. Item
q̃dā sūt q̃ quidā nō īcurrūt de facili.
hic quidā vō de facili sicut xxvi. ī trebit
eos sonitus folij volātis. Item q̃dā sūt
q̃ non īcurrūt nisi ex paucis causis
hic vō ex multis. Job xxiij. vndiq̃
trebīt eū formidines. Item quedā sūt
mēpolate hī vō q̃ cōtinua. Deutro.
xxviij. Timebis nocte et die et non
credēs vite tue. mane dices quis mihi
det vesperam. et vespe q̃s mihi det mane
ppt̃ cordis tui formidinē. Item quedā sūt
sine magno pīculo. Nec vō valde pī
culosa quia est via ad desperacōnem
et mortē. Berñ. Repbis tribulacō
pūt pusillānimitatē. pusillānimitas p
turbacōnē. perturbacio desperacōnem.
desperacio vō mēnīt. Item quedam sūt
facile sanabiles. ab ista vero vix alicī
sanatur. Vñ pb̄. Cum saluū me fecit
a pusillānimitate spr̃ quasi miraculū
hoc reputamus. Item ista passio ut fre q̃
ter reputat virtus ab habente. quia
dicit scptura virtus vir qui semp est
pauīdus et nō cogitat. Hec dicens q̃a
scptura dicit Ecc. vij. Noli esse pusillā
mis ī cōāo tuo et ī cō pīculosior. Porro cō
solacio est q̃ electuariū gfortatiuum
cordis. Ruth ij. Cōsolatus es me et lo
cuty es ad cor ēāālle tue. Ad istud autē
electuariū mīstrandū misit apl's epl'
dicens. Eph. vi. q̃ misi ad vos ut gso
letur corda vrā. Cū g̃ passio pusilla
nimitatis pdcōm tā grauis tota pre
dat ex defū cordis valde pīū est illis
qui huiōmōi sūt cōsolacōnē īpendē.
Dēēa pusillānimitas vnīq̃ multos ali
os timidos reddit. Deut. xx. Qis est
hō formidolosus et corde pauīdus vertat
tur ad domū suā ne pauē faciat
corda fīm suōr. et ideo vitē ī dāpnū
cōē pusillānimitas. Item dēōnes magis
īfestant sicut mūsis et canes magis
īsequūt aīalia pauīda ut lepores et
ceruos et timidus sume dat auda
cīā hostis sēcū et ideo dicit apl's ēdi
uerso. Eph. vi. Cōfortamīī in dñō et
ī potēcīā virtutis eius. et post. ut pos
sitis stare adūsus īsidias dyaboli. In
uiens p̃ her q̃ cordis cōfortacio multū